

תת"ע 1252/11/15 - מ.ישראל נגד לירן צליק

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1252-11-15 מדינת ישראל נ' לירן צליק
בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא

בעניין: מ.ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה חיפה

המאשימה

נגד

הנאשם

לירן צליק

נימוקים להכרעת הדין

ביום 19.04.16 זיכיתי את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו וזאת מחמת הספק. להלן נימוקי הכרעת הדין:

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי ציות לתמרור 302 בניגוד לתקנה 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, בכך שביום 10.07.15 בשעה 12:30 בצומת רחובות הכלניות הנרקיסים בטירת הכרמל, לא עצר את רכבו לפני קו העצירה ולא ציית לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו.
2. הנאשם כפר בעבודות כתב האישום. טען שלא ניתן לראות את הצומת מהמקום בו עמד השוטר. עוד טען כי השוטר היה עסוק במתן דו"ח לנהג אחר.

ראיות הצדדים

עדות השוטר רס"ב נאיף ללאווי

3. השוטר אשר את ערך את הדו"ח ת/1 ואישר תוכנו כדלקמן: "בתאריך ובשעה הנ"ל ביחד עם המתנדב שלמה הלוי במהלך פעילות אכיפת תנועה ברח' הנרקיסים בטירת הכרמל תצפתנו על הצומת הנ"ל מכיוון מזרח לצומת כ-20 מטרים כשתמרור עצור בולט וברור בצומת הרחובות הנ"ל לתנועה מכיוון צפון דרום ברח' הכלניות. המשאית הנ"ל נהוגה בידי הנהג הנ"ל הגיעה לצומת, חצתה את הצומת שמאלה מבלי לעצור בכלל. יש לציין שעמדנו באופן ששולט ובולט על התמרור והצומת והנהג הנ"ל הטיח בנו: "שקרנים" והתחיל לצעוק ולהשתולל ולצלם. באזור שעמד לידי לקבל את הדוח שנרשם לו הטיח בי "בוא תלקק לו את הישבן ואת התחת" בגלל שהוא שקט על קבלת הדוח.

תגובת הנהג: רכב השיטור שעמד כ-250 מטר מהצומת אינו רואה את קו העצירה ותמרור עצור. טענתי שעצרתי לפני קו העצירה. התחלתי את נסיעתי לאחר העצירה. איני נדרש על פי החוק לעצור בשנית אלא למתן זכות קדימה לרכב החוצה."

בחקירתו הנגדית טען כי ממקום עמידתו מחוץ לניידת הבחין בצומת באופן ברור. לא זכר כי עסק מתן דו"ח לנהג אחר והבהיר: "כשתצפתי על הצומת לא הייתי עסוק בשום דבר אחר" (עמ' 5 ש' 28 לפרוטוקול). התבקש להתייחס לתמונה נ/1 בה נראה משוחח עם נהג אחר והשיב: "לא זכור לי. הוא נבדק על ידי. יכול להיות שרשמתי לו דוח" (עמ' 6 ש' 1 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא יכול היה להבחין בנאשם מבצע עבירה בזמן שטיפל בנהג אחר והשיב: "האדם הזה נעצר לפניך. המתנדב רושם אותו. אנו עושים מחסומים. נכון שכאשר אדם נעצר על ידינו לביקורת ולא מבצע עבירה, אני לוקח ממנו רישיונות דרך החלון ומשחרר אותו. אם הוא מבצע עבירה אז הוא יוצא מהרכב כפי שניתן לראות בתמונה כאן ונרשם לו דוח. אני לא זוכר אך יכול להיות שכן. אם המתנדב עוצר רכבים ורושם אותם, ייתכן שהמתנדב הבחין באדם שלפניך מבצע עבירה ורכבו חנה קדימה ואז הוא אמר לו "תיגש לשוטר". אחרי שכבר עצרתי את הנאשם וזיהיתי את העבירה" (עמ' 6 ש' 16-21 לפרוטוקול). סימן על גבי התמונות נ/3, נ/5 ו- נ/6 - את מקום עמידתו בזמן אכיפת העבירה. הוסיף והעיד: "...איפה עמדנו. הנהג השני טופל על ידי המתנדב. אני כל הזמן תצפתי על הצומת ועמדתי כל הזמן. הגיע הנהג שרואים בתמונה שאני רושם לו דוח. הנהג השני חנה מעבר לרכב שלי כלפי העלייה, לא לכיוון הצומת. הפוך. המתנדב רשם אותו במחסום. אנחנו רושמים נהגים. בינתיים אני מתצפת ועמדתי במקום המסומן ב-X כאשר המתנדב מתעסק עם הרכבים האחרים. אז הבחנתי בנאשם מבצע עבירה. איך שהוא החל לחצות את הצומת שמאלה בלי לעצור, העמדתי אותו הצידה, אז חזרתי לניידת והוצאתי את הניירת לרשום. אז המתנדב חזר לבחור הראשון שרואים בתמונה". "...הפנקס שאני מחזיק ביד הוא פנקס דוחות שהוצאתי כי אני רושם לך, ואז בא אליי אותו נהג אחר. אני לא זוכר את האירוע. אני חזרתי לרכב להביא דוחות לרשום לך דוח ואז שאל אותי האזרח הקודם לשאול שאלה. המשאית נעצרה בהמשך. לא היה שם מקום לעצור בצומת" (עמ' 7 ש' 11-22 לפרוטוקול).

לטענה לפיה שני השוטרים עמדו בזמן אכיפת העבירה ליד הניידת כמצולם בתמונה נ/8 השיב: "כשסיימנו עם הנהג ההוא, לא עצרנו עוד רכבים. אתה צעקת והתלהמת. הנהג הראשון להבדיל היה תרבותי. אתה ירדת ישר מהמשאית לצעוק ולהתלהם ולצלם. זו הסיבה שהמתנדב עמד לידי" (עמ' 7 ש' 29-31 לפרוטוקול). אישר כי גם השוטר הנוסף שהיה עמו הבחין בביצוע העבירה. לא ידע מדוע השוטר השני לא רשם דו"ח פעולה או מזכר ולשאלה האם הדבר אינו מקובל השיב: "יש מצבים שכן ומצבים שלא. זה אפור" (עמ' 8 ש' 7 לפרוטוקול). אישר כי בדרך

כלל רושם כי הוא שומר על קשר עין עם רכב המבצע עבירה עד עצירתו ולשאלה מודע לא רשם זאת במקרה הנדון השיב: "המילים האלו לא נרשמו. אם אני עומד באופן שולט ובולט על הצומת אז זה ברור שלזה הכוונתי. כל הזמן שמרתי עמו על קשר עין " (עמ' 8 ש' 13-14 לפרוטוקול).

עדות הנאשם

4. בבית המשפט העיד הנאשם: "הגעתי לצומת הזה. עצרתי לפני קו העצירה לפני תמרור העצור. לאחר מכן המשכתי לנסוע. מאחר שהצומת הזה לא רואים מקו העצירה את הרכבים החוצים בצומת הזה, שכן זה לא צומת ראשי. זה בתוך שכונה. לא ניתן לראות את קו העצירה. הרכבים צריכים להתקרב לשדה ראייה שכן אפשר לראות. אני לא נזקקתי לעצור כי לא היו רכבים והמשכתי. עצרתי במרחק לפני קו העצירה, ממש בצמוד אליו, אבל לפניו. מאחר שמקו העצירה לא ניתן לראות אתה צומת בצורה ברורה, אני חייב לגלוש באטיות ולוודא שאין רכבים נוספים החולפים על פניי בטרם אכנס לצומת. זה מה שהיה. השוטר לא יכול היה להבחין בקו העצירה מהמקום בו הוא עמד, ולטענתי הוא לא היה שם כי אם אכף עבירה אחרת עם האדם שרואים בתמונה נ/1 וגם לא יכול להיות שהמתנדב ראה את ביצוע העבירה והרי הוא לא רשם דוח ואפילו לא רשם מזכר" (עמ' 8 ש' 26 - עמ' 9 ש' 2 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית נשאל למרחק הניידת מהצומת והשיב: "בערך 250 מטרים. אני יכול למדוד 20 מטרים. אין לי לייזר למדוד מרחקים. אני סבור שזה לפחות 250 מטרים המרחק" (עמ' 9 ש' 8-9 לפרוטוקול). לשאלה מתי נעצר על ידי השוטר השיב: "כשהגעתי לניידת עם המשאית, רק אז הוא יצא מהרכב וסימן לי לעצור" (עמ' 9 ש' 18 לפרוטוקול). לשאלה האם היו בצומת רכבים נוספים לפניו השיב: "לא. לא היו רכבים לפניי. גם בדרך החוצה לא היו מכוניות" (עמ' 9 ש' 27 לפרוטוקול).

דין והכרעה

5. השוטר עמד על גרסתו כמפורט בדו"ח ת/1.
6. עם זאת, לא שוכנעתי מעבר לכל ספק כי ממקום עמידתו של השוטר (המקום אותו סימן השוטר ב-X על גבי התמונה נ/6), ניתן להבחין באופן ברור בקו העצירה המצוי מספר מטרים לפני קו הצומת.
7. בנוסף, לא מצאתי בעדותו של השוטר הסבר מדוע לא רשם כי שמר על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם מרגע ביצוע העבירה ועד עצירתו (כפי שהוא נוהג לרשום בדרך כלל).
8. כך גם לא הוצג הסבר מניח את הדעת מדוע השוטר הנוסף אשר הבחין לטענת עד התביעה בנאשם מבצע את העבירה, לא רשם אף הוא מזכר או דו"ח פעולה. יש בכך כדי להחליש את גרסת המאשימה.

9. מנגד, גרסת הנאשם לפיה עצר בקו העצירה ומשם המשיך בנסיעה איטית לתוך הצומת, לא נסתרה במסגרת חקירתו הנגדית והיא תואמת גם את גרסתו במעמד קבלת הדו"ח.

10. בנסיבות אלו, כאשר גרסת עד התביעה שאינה נקייה מספקות, עומדת אל מול גרסתו של הנאשם שלא נסתרה, אין באפשרותי לקבוע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

11. מעבר לנדרש, אציין כי אין זה רצוי שהשוטר שאוכף את העבירה יטפל בשני נהגים בו זמנית, כפי שניתן ללמוד לכאורה מהתמונה נ/1 בה צולם השוטר משוחח עם נהג אחר עת הנאשם ניגש אליו. הדבר עלול לגרום לבלבול וחוסר תשומת לב.

12. יובהר, כי אין באמור לעיל, כדי לדחות את גרסת השוטר כבלתי נכונה, אלא שאין במכלול הנסיבות הנ"ל כדי לאפשר הכרעה מעבר לכל ספק סביר.

13. בהתאם החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

14. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 מאי 2016, שלא במעמד הצדדים